

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 17C

വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാഖ്യയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ

ജാനുവരി 2001

എതായാലും, ഈനി നമുക്ക് 2001 ജാനുവരിയിലെ എതാനും സംഭവങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാം.

എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ തനിനിറം അറിയാം

സ്പോർട്ട് മൈറ്റിന്റെ സമയമായിരുന്നു അത്, ആൺകുട്ടികൾ ഓരോ ദിവസവും കാലത്ത് തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു-ജോഗിങ്, ജംപിംഗ് ഇവയോക്കെ.

ഒരു വൈകുന്നേരം, സ്വാമി പറഞ്ഞു, “കൂട്ടികളേ, വിജയത്തിനായി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. എന്താക്കുയെന്നും ഉണ്ടാവോ? ഒന്ന് ഉത്സാഹം; മറ്റൊന്ന് പ്രതിബേദ്ധതയാണ്. എത്തൊരു വനും വിജയിക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹവും പ്രതിബേദ്ധതയും(Enthusiasm and Commitment)

ആവശ്യമാണ്. ഈനി, നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിബേദ്ധ തയ്യാറാനുമില്ല, ഉത്സാഹം മാത്രമേ യുള്ള എനിരിക്കടു, നിങ്ങളെല്ലാരു പരാജയമായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഉത്സാഹമൊന്നുമില്ലാതെ പ്രതിബേദ്ധ മാത്രമേയുള്ള എങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളാരു ഇട്ടു മാറ്റാൻ ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഉത്സാഹവും പ്രതിബേദ്ധതയും രണ്ടും കൈകൊണ്ടാൽ കൂടാം. അത് ജീവിതവിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കും.”

എനിട്ട് അവിടുന്ന് അരുളി, “കൂട്ടികളേ, ജീവിതത്തിൽ എത്ര കാര്യത്തിനും ഏകാഗ്രത(Concentration) വേണം. അതില്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും നേടാനാവില്ല.”

ഗവാൻ കുട്ടിച്ചേർത്തു, (ഇതെല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ്) “നിങ്ങൾ എത്രക്കിലും ചെയ്യുന്നോൾ, മറ്റുള്ളവർ അതെപുറി എന്തു കരുതും എന്ന ചിന്തയില്ലാതെ, അത് തികഞ്ഞ ഏകാഗ്രതയോടെയും ശ്രദ്ധയോടെയും ചെയ്യണം. അന്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു പുറകെ പോകരുത്. തികഞ്ഞ ഏകാഗ്രതയോടെ സയം അത് നിർവഹിക്കുക. മറ്റുള്ള വരുടെ ധാരണകളാലും അഭിപ്രായങ്ങളാലും അലട്ടപ്പെടാതിരിക്കുക.”

അവിടുന്ന് വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു, “ഒരിക്കൽ അഹംഭാവം(ego) നിങ്ങളെ പിടികുടിയാൽ, നിങ്ങളുടെ ഏകാഗ്രത നഷ്ടമാവും.”

എല്ലായിടത്തും സ്പോർട്ട് & ഗൈംസ് മീറ്റുകളുണ്ട്. ഈ സന്ദേശങ്ങളൊക്കെ കുട്ടികൾക്ക് ആരു നൽകും? ഈ സന്ദേശങ്ങളൊക്കെ ചെറുപ്പകാർക്ക് ആരു നൽകും? എൻ നിങ്ങളോട് മുമ്പ് സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഓരോ അവസരവും ഓരോ സാഹചര്യവും ഭഗവാന് അവിടുത്തെ ദിവ്യസന്ദേശം പകരാനുള്ള സന്ദർഭമാണ്.

God is everywhere in everything, all the time

അടുത്ത ദിവസം, അവിടുന്ന് ഒരു കുട്ടിയെ നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഹോ കുട്ടി, കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ എൻ നിനെ കണ്ണു. നീയൊരു ചെമന ഷർട്ടുമിട്ട് ചാടിനടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (ചീരി) എനിക്കെന്നാം.”

അ പയ്യൻ സാമിയെ നോക്കിയിട്ട് ചോദിച്ചു, “അങ്ങയ്ക്ക് എങ്ങനെന്നയറിയാം?”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന തെരെന്നും നിങ്ങൾ കളർ മാറ്റുന്നതും എനിക്കെന്നാം. എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ തനി നിറവും അറിയാം, (ചീരി) എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, എൻ എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്.”

എനിക്ക് നിങ്ങൾ എഴുതുന്നത് അറിയാം

ഈതെ സന്ദർഭത്തിൽ, മറ്റാരു സംഭവവും എൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാം. നിങ്ങളിൽ മിക്കവരും സ്പോർട്ട് മീറ്റിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടാവും. പ്രാരംഭത്തിൽ, അവരൊരു ഭീമാകാരമായ, ഭാരമുള്ള മാന്സ്കോട്ട്(ഭാഗ്യചിഹ്നം) കൊണ്ടുവരും. അത് മുമ്പിൽത്തന്നെ, താഴെനിന്നും ഒരു കയറുവഴി ഹിൽഫോസ്റ്റിലേക്ക് കയറ്റും. നിങ്ങളുടെ കണ്ണി

ടുണ്ടാവും. നിങ്ങളാം ഭാഗ്യചിഹ്നം ശ്രദ്ധിച്ചുവോ? തന്റെർഷത്തെ ഭാഗ്യചിഹ്നം തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി, സാധാരണനായി കൂട്ടികൾ സ്വാമിയുടെ സമീപത്തെക്ക് ചെന്ന് അവിടുത്തെ അനുമതിയും അനുഗ്രഹവും വാങ്ങും. കൂട്ടികൾ പല ചിത്രങ്ങളും ദ്രോഡിംഗുകളും കൊണ്ടുപോവും, അതിലേറ്റവും മെച്ചമായത് എത്തെന്ന് സ്വാമിയോട് തിരക്കും.

ദയവായി എന്നെ വിശ്വസിക്കു-ഈത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു ചിത്രത്തിലും നോക്കാതെ, സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അത്, ഈത്, അത്, ഈത്.” അവിടുന്ന് പത്ത് പേരുകളും പരാമർശിച്ചു! എന്നിട്ട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “എന്നിക്ക് കാണേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ വരച്ച ചിത്രങ്ങളെന്ന് എന്നിക്കരിയാം. ശരി, ഈക്കാല്പന്തെ സ്പോർട്ട് മീറ്റിന് നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യചിഹ്നം കടുവയാവടെ.”

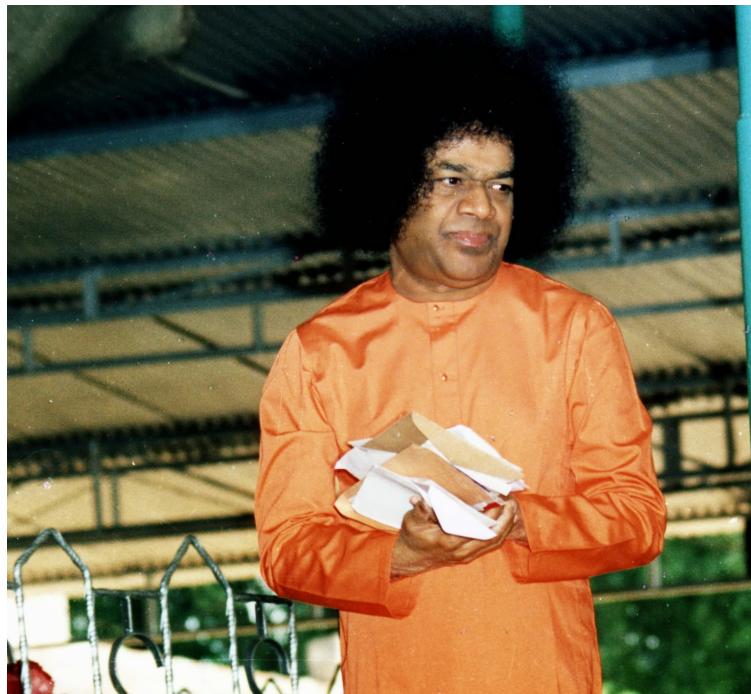
ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ബാംഗ്ലൂരിലെ റാമഭേദമം പണ്ഡിതൻ എന്നോട് പറഞ്ഞത് എന്ന് സന്ദേശത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും അതോരു നല്ല അറിവായിരിക്കും; അതോരു വഴികാട്ടിയാവും.

അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു, “മി. അനിൽകുമാർ, ഈത് ശ്രദ്ധിച്ചോളും, താങ്കൾ എഴുതാൻ ആരംഭിക്കുന്നേണ്ടെങ്കും, സ്വാമി നേരത്തെ അത് അറിഞ്ഞിരിക്കും. സ്വാമിക്ക്

അറിയാമോയെന്ന് ഒരിക്കലും സംശയികരുത്. സ്വാമി താങ്കളുടെ കത്ത് വായിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്ന് എന്ന് ഒരിക്കലും അതിശയിക്കാതിരിക്കുക. താങ്കൾ പേരു കൈയിലെടുത്ത് പേപ്പറിൽ എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നേണ്ടെങ്കും, അവിടുന്നത് അറിയും. ഈത് തികച്ചും സത്യമാണ്.” ഈത് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത്തിനെ പൂർണ്ണമായും പിന്താങ്ങുന്നു.

പരീക്ഷ എന്നിക്കിൾഷ്ടം

ബൃന്ദാവനിൽനിന്നുള്ള ഏതാനും കൂട്ടികൾ ഇവിടെ പ്രശാന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി കൂട്ടികളോടു തിരക്കി, “നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു?”

രു കൂട്ടി പറഞ്ഞു, “സാമീ, നിങ്ങൾക്ക് മെച്ചപ്പെടുത്തിയ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്ന സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് അയ്യായിരു അടി ഉയരത്തിൽ!”

“ഓ, ഉം. നിങ്ങൾ എങ്ങനെന്നും പറക്കുക?”

രു കൂട്ടി പറഞ്ഞു, “സാമീ, ബാംഗ്ലൂരിൽ പരിശീലകരുണ്ട്. അവർ നമ്മുടെ കൂട്ടികളെ പരീക്ഷിക്കുന്നു, അവരിൽ ചിലരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, അവർക്ക് പറക്കാൻ കഴിയുമാം പ്രത്യേക പരിശീലനം നൽകുന്നു.”

ബാബു പറഞ്ഞു, “നല്ലത്! പരീക്ഷകൾ വളരെ ആവശ്യമാണ്. ആഖ്യാതമികജീവിതത്തിൽപ്പോലും, പരീക്ഷകൾ ആവശ്യമാണ്. പരീക്ഷയെന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് ഇഷ്ടമാണ്! അതിൽ പരിഭ്രംശ വേണ്ടാ; ഇംഗ്ലീഷ് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുകയാണെന്ന് പരാതിപ്പുണ്ടെന്ന്. പകരം, ഭഗവാനോട് പറയുക, ‘ഓ ഭഗവാനേ, താൻ അവിടുത്തെ പരീക്ഷയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ദയവായി എന്നെ വേഗം പരീക്ഷിക്കുക.’” ([അഭി](#)) എന്തുകൊണ്ട്? നിങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന ക്ലാസ്സിലേക്ക് പ്രമോഷൻ ലഭിക്കും! ഭഗവാനേ, എന്നെ പരീക്ഷിക്കാതെ പ്രമോട്ടു ചെയ്യാൻ അവിടുന്നിന് കഴിയില്ല എന്ന് എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട്, താൻ പരീക്ഷയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് കൂടാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിലും നേരത്തേതെന്ന എന്നെ പരീക്ഷിക്കണമെയെന്ന് താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്.”” അതാവണം നിങ്ങളുടെ മനോഭാവം.

താൻ എൻ്റെ ഷുവിൽ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി([അഭി](#)).

“സാമീ, താൻ ഒരു ടെസ്റ്റിനായി ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ല([അഭി](#)). പുരകുവശത്ത് ഒരു വാതിലുണ്ടായിരുന്നുകിൽ, അതിലും രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കാമായിരുന്നു. പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല.”

ബാബു പറഞ്ഞു, “അല്ലല്ല! ഒരു അധ്യാപകനെന്ന നിലയ്ക്ക്, നീ നിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ടെസ്റ്റ് ചെയ്യാറില്ലോ? നീ അവർക്ക് മാർക്കിടാറില്ലോ? രോഗിയെ പരിശോധിക്കാതെ ഡോക്ടർ മരുന്നെഴുതാറുണ്ടാ? അതുകൊണ്ട്, പരീക്ഷകൾ ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾക്കത് ഒഴിവാക്കാനാവില്ല. പ്രധാന വാതിലുള്ളപ്പോൾ നീയെന്തിനാണ് മുന്നവാതിലിലും ഒടി

രക്ഷപ്പെടുന്നത്? മുൻവാതിലിലുടെ നടന്നുപോവുക! രക്ഷതേടി ഓടിയെണ്ണിക്കാതിരിക്കുക. നീ ഓടിയെണ്ണിച്ചാൽത്തന്നെ, നിനക്ക് കിട്ടുമെന്നു കരുതുന്ന പ്രയോജനം താൽക്കാലികമാവും. സുക്ഷിച്ചോളുക്.”

“സ്വാമീ, ഞങ്ങൾ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് അയ്യായിരം അടി ഉയരത്തിൽ ഉയരത്തിൽ പറക്കും” എന്ന് ആ ബാധ്യുർ പയ്യൻ സ്വാമിയോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, സ്വാമി എന്ന നോക്കി.

അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു, “അനിൽകുമാർ, നിനക്ക് പറക്കാനാവുമോ?”
([ചീരി](#))

“സ്വാമീ, എനിക്ക് പറ്റിപ്പ്. അണ്ടുറി ഉയരത്തിൽ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നത് എനിക്ക് ഓർമ്മിക്കാനാവും, പക്ഷേ അയ്യായിരം അടി പറ്റിപ്പ്. ആ ഉയരത്തിൽ, സ്വാമീ, എനിക്ക് പുർണ്ണശ്രദ്ധയുണ്ടാവും-ഈഷരനോട് തികഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന([ചീരി](#)), ചാവുലമാവാത്ത മനസ്സ്, ദൃശ്യമായ വിശ്വാസം ഇവയുണ്ടാവും; പക്ഷേ ഇതൊക്കെ പറക്കലിനോടുള്ള പേടിയിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്നതാവും.” ([ചീരി](#))

അപ്പോൾ എല്ലാ കൂട്ടികളും എന്നോട് പറക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു.

ഭയത്തിനു കാരണം ലഭകിക്കൽ

ഒഴുവിംഗിൽ, നീങ്ങൾ ഒരു കയറിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടും. മുകളിലായി ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാവും, മുന്നുറ്റ് അടി നീളമുള്ള കയർ ഒരു ജിപ്പിൽ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും. ജീപ്പ് മുമ്പിലായി നീങ്ങും. സുഖം...അത് നല്ല സ്വീഡിൽ ഓടാൻ തുടങ്ങും. ([ചീരി](#)) സുഖം...സുഖം...എനിക്ക് വല്ലായ്മ തോന്തി. തോൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി, “എന്തിനാണീ ഈ യറുകൾ ഒരു ആവശ്യവുമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാനായി ക്ഷണിച്ചത്! ([ചീരി](#)) തോൻ എൻ്റെ കൂടുംബത്തെക്കുറിച്ച്, എൻ്റെ കൂട്ടികളെക്കുറിച്ച്, എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ([ചീരി](#))

ജിപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന് എൻ്റെ തോനലുകൾ അറിയാമായിരുന്നെന്നു തോനുന്നു. അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, “ആ ഭാഗത്ത് അതെ മുറുക്കിപ്പിടിക്കണ്ടാ. വേണ്ട, അത് വിട്ടോളു. ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല.”

അപ്പോഴും, താന്ത്രം മുറുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (എൻ) കുറച്ചുകലെ നിന്നുകൊണ്ട് അയാൾ എൻ്റെ ഭാവം കണ്ടു; അതിനാൽ അയാൾ ജീപ്പിന് വേഗത കുറച്ചു, എനെ സുരക്ഷിതമായി താഴെയിരക്കി.

താൻ സ്വാമിയോടു പറഞ്ഞു, “ഇതു മതി. കുടുതലെലാനും വേണമെന്നില്ല.” (എൻ)

അവിടുന്നു പറഞ്ഞു, “ഇവിടെ നോക്കു. നിന്റെ തല കരഞ്ഞുവെന്ന് നീ പറഞ്ഞു. നിന്നു ശരിയായ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല.”

“സ്വാമി, എനിക്കിതിലെലാനും ചെയ്യാനാവില്ല. ദയവായി എനെ ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചാലും! ഈതു മതി.” (എൻ)

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ആ ഭയത്തിനു കാരണം ലഹകിക്കതയാണ്. മനസ്സിലാക്കുക! ആ കുട്ടിയെ കണ്ണോ. അവൻ അയ്യായിരും അടി ഉയരത്തിൽ നിഷ്പ്രയാസം പറക്കാം. എന്തുകൊണ്ട്? കഴിഞ്ഞ കുറേ കൊല്ലാങ്ങളായി അവൻ എനിക്കൊപ്പമായിരുന്നു. അവൻ വീടിലേക്ക് തിരികെപ്പോകാറില്ലായിരുന്നു. അതെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നതിന് ഇതവന്നു ദൈര്ഘ്യവും ബോധ്യവും നൽകി. സ്വാമി അവനൊപ്പുണ്ടെന്ന് അവൻ നന്നായറിയാണും പിച്ചയ്ക്കില്ലെന്നും.”

“ഓ, അതു ശരി, സ്വാമി. അത് ആ പയ്യൻ്റെ കാര്യത്തിൽ ശരിയാണ്, പക്ഷേ എൻ്റെ കാര്യത്തിലല്ല.” (എൻ)

സാവധാനം തുടങ്ങുക, എന്നിട്ട് വേഗത കുടുക്ക

അപ്പോൾ സ്വാമി പ്രശാന്തിനിലയംകൂട്ടികളുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞു,

“കുട്ടിക്കളേ, താൻ നിങ്ങളെ മോട്ടോർസൈക്കിളിൽ കാണാറുണ്ട്. താനൊരു പ്രധാന തത്ത്വം പറയാം. സ്വാമിക്ക് മോട്ടോർസൈക്കിളിനെപ്പറ്റി അറിയാം. അതിന്റെ നതിന് എനിക്ക് മോട്ടോർസൈക്കിൾ ഓടിക്കണമെന്നില്ല. താൻ നിങ്ങളോടൊരു

രഹസ്യം പറയാം. തുടക്കത്തിൽ നിങ്ങൾ നല്ല വേഗതയിൽ പോവുന്നു; ഒടുക്കത്തിൽ, നിങ്ങൾ പതുക്കെയാവുന്നു. ഈ രീതിയല്ല വേണ്ടത്. മോട്ടോർസൈക്കിൾ രേസിൽ വിജയിക്കുന്നതിന്, പ്രാരംഭത്തിൽ, നിങ്ങൾ പതുക്കെ പോവണം; പിനീട് നിങ്ങൾ വേഗത കൂട്ടണം.” കൂട്ടികൾ മത്സരത്തിൽ വിജയിക്കുന്നതിനായുള്ള വിവരങ്ങൾ സ്വാമി അവർക്ക് ചോർത്തിക്കൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

എനിട്ട് സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഹേ കൂട്ടികളേ, ഇവിടെ നോക്കു. എൻ്റെ സ്കൂൾ ദിനങ്ങളിൽ, ഓട്ടമത്സരത്തിൽ പങ്കടുക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയ്ക്ക്, ഞാൻ എപ്പോഴും ഒന്നാ

മതെത്തുമായിരുന്നു. മറ്റു മത്സരാർത്ഥികൾ ആരായിരുന്നേനോ? വലിയ കൂട്ടികൾ, എന്നേക്കാൾ പൊക്കമുള്ളവർ! പക്ഷേ, ഞാനാണ് ഒന്നാമമതെത്തുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? തുടക്കത്തിൽ, ആ വലിയ കൂട്ടികൾ വലിയ വേഗതയിൽ ഓടാൻ തുടങ്ങും. പിനീട്, അവർ തള്ളൽനിട്ട് ശ്വാസത്തിനായി കിതയ്ക്കും. നേരേമറിച്ച്, ഞാൻ സാവധാനം തുടങ്ങും, സ്പീഡെടുത്തിട്ടും, ഒന്നാമതായെത്തും! ഇതോക്കെ വിജയത്തിനായുള്ള രഹസ്യങ്ങളാണ്.”

ശ്രീഗണ്ഠ സ്മരണകളുടെ മുഖിലായിരുന്നു. “കൂട്ടികളേ! ഞാൻ കസ്പാലയിൽ പോയ പ്ലോൾ(സ്വാമി ആദ്ധ്യാത്മിക സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം നിങ്ങൾക്കരിയാം), അവിടെ കുറേ നീണ്ട കാലുകളുള്ള ജിറാഫുകളുടെ വലിയ വേഗതയിലുള്ള നടത്തം കണ്ണു. ജിറാഫുകൾക്ക് ഒരു കാറിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ നടക്കാനാവും. സീബേ വളരെ സാവധാനത്തിലാണ് നടക്കുക. നിങ്ങൾ സീബേകളും. നിങ്ങൾ ജിറാഫുകളെപ്പോലെയാവണം.”

പ്രഥമ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പത്രികാ: എം.എൽ. വിനേംകുമാർ)